

Организмътъ както ны подсъща, че му тръбува харна храна за да си извади изъ нея кръвъ и топлинѣ, така също съ жъдѣнѣ-тѣ (жаждата) ны подсъща, че му тръбува и вода за различни химически дѣйствія. Гладъ ся усъща у стомаха, а жъдя у гърло-то, кое-то засъхва и гори. Вода-та е една отъ найглавны-ты съставни части на тѣло-то, затова тя е и найдобро-то питіе, а всички други правени и съставени питія за организма не сѫ друго, а само нечиста смъсена вода. — Найхарна вода за пиење е изворска вода (особено ако извира изъ гранитни камъни); зачото-то такъва вода нѣма у себе организъски останки; които врѣдятъ здравието. Рѣчна вода има у себе много атмосференъ въздухъ, нѣ нѣма въгленниъ киселиниъ, както нѣма и дъждовна-та и снѣжна-та вода. Отъ въгленниъ-тѣ киселиниъ вода-та быва быстра; съ нея тя и расхладява и свѣщава чловѣка. У харнѣ водѣ покрай въгленниъ-тѣ киселиниъ всякога тръбува да има и помалко варъ, растопенъ у нея. Харна вода не быва да е погодена отъ 12° до 14° по Реомюровый топломѣръ, и не постудена отъ 6° до 8° Р.; не быва да има дѣхъ, нито да е мѣтна, нито да оставя талогъ.

Който иска да пие по здравесловны-ты законы, той тръбува да пази слѣдуищы-ты правила:

1. Никога не быва да пие чловѣкъ много на единъ пѣтъ, нито когато не е запотенъ, или уморенъ, или раздраженъ, и всякога тръбува да пие на много глѣтки, измежду които да си попочива; защото, ако ся налива изеднаждъ съ много водѣ, то ще си побърка смиланіе-то и ще оболѣе, напр. ще го хваняте гръчики у стомаха.

2. Добрѣ е сутринѣ, кога стане чловѣкъ отъ